

Bratislava 11. 7. 2006
Č. 2006/11332/39307-2/530-Ra

Ministerstvo životného prostredia SR
odbor ochrany prírody a krajiny
Námestie Ľudovíta Štúra 1
812 35 Bratislava

Vec: Výklad pojmu „krátkodobé prenosné zariadenia“ – odpoveď

Na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky ste sa obrátili so žiadosťou o výklad pojmu „krátkodobé prenosné zariadenia“ podľa ustanovenia § 56 písm. c) a d) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len stavebný zákon). V súvislosti s aplikáciou § 13 ods. 2 písm. l) zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, ktorý rovnako uplatňuje pojem „krátkodobé prenosné zariadenia“ orgány ochrany prírody a krajiny považujú za problematické posudzovanie, ktoré zariadenia možno zaradiť pod pojem „krátkodobé prenosné zariadenia“, či sú takýmito zariadeniami unimobunky, kočovní vozy alebo karavany znefunkčnené pre pohyb.

Podľa ustanovenia § 56 písm. c) a d) stavebného zákona stavebné povolenie ani ohlásenie sa nevyžaduje pri krátkodobých prenosných zariadeniach, ako sú predajné stánky, konštrukcie a zariadenia na slávnostnú výzdobu a osvetlenie budov a pri scénických stavbách pre film a televíziu. Taxatívny výpočet stavieb ich zmien a udržiavacích prác na nich, ktoré nevyžadujú stavebné povolenie ani ohlásenie stavebnému úradu vylučuje z režimu povoľovania také stavby alebo opatrenia na nich, kde je ochrana verejných záujmov zaistená podľa osobitných predpisov, alebo kde takého záujmy nemôžu byť významnejšie dotknuté. Aj keď sa pri stavbách uvedených v § 56 písm. c) a d) nevyžaduje postup podľa stavebného zákona (nevyžaduje sa stavebné povolenie ani ohlásenie) musí si stavebník na ich umiestnenie a užívanie obstaráť súhlas alebo povolenie iných správnych orgánov, ak to vyžadujú osobitné predpisy napr. na úseku ochrany prírody a krajiny, ochrany zdravia ľudí, požiarnej ochrany a pod.

Pri posudzovaní krátkodobých prenosných zariadení je potrebné vychádzať z navrhovaného stavebno-technického riešenia a účelu užívania, ako aj doby, na ktorú bude zariadenie slúžiť. Vždy však musí byť splnená podmienka, že ide o zariadenie ktoré je prenosné a krátkodobé a nemožno ho považovať za stavbu v intenciách § 43 stavebného zákona. Určenie charakteru stavby nie je možné vykonávať izolovane podľa jednotlivých odsekov príslušných ustanovení stavebného zákona (§ 43), ale je potrebné ju posudzovať

vcelku a vo vzájomných súvislostiach s ďalšími podmienkami, najmä z hľadiska jej účelu. Napr. v prípade predajných stánkov je za krátkodobé prenosné zariadenie možné považovať zariadenia (konštrukcie) inštalované spravidla pre konkrétne podujatie na krátku dobu (napr. jarmoky, vianočné trhy apod.), môžu to byť aj kočovné vozy alebo karavany znefunkčnené pre pohyb, unimobunky, v prípade, že ich umiestnenie v území zodpovedá ust. § 43 stavebného zákona sú stavbami, ktoré podliehajú aj povoľovaciemu režimu (stavebné povolenie, príp. ohlásenie).

V intenciách zákona o ochrane prírody a krajiny je v pôsobnosti príslušného orgánu ochrany prírody a krajiny, aby pri udeľovaní súhlasu podľa § 13 ods.2 písm. 1) zákona o ochrane prírody a krajiny stanovil podmienky, za ktorých možno takého krátkodobé prenosné zariadenie umiestniť v chránenom území. Prípadne súhlas neudelil.

Pre Vašu informáciu pripájame aj metodické usmernenie MVRR SR z 19.12.2005 k problematike posudzovania scénických stavieb pre film a televíziu.

Mgr. Mária Zászlósová
riaditeľka odboru
štátnej stavebnej správy

Prílohy. 1